

Zeven jaar studie en zeven jaar werken

Juni 1996, afgestudeerd in de numerieke wiskunde. Na jaren zwoegen eindelijk mijn diploma op zak en klaar om me eens nuttig te gaan maken. Aangezien ik al enige jaren mijn vakanties doorbracht met werken bij ABN Amro om mijn studie te bekostigen, ik het er altijd prima naar mijn zin had, en ik toch van plan was om in de automatisering mijn sporen te gaan verdienen, lag het voor de hand om daar te solliciteren. Ik werd direct aangenomen en een week na mijn afstuderen ben ik al aan de slag gegaan. Eerst heb ik drie maanden lang een interne opleiding gevolgd om me wat basiskennis van het mainframe eigen te maken. Een erg gezellige tijd, waarna we dachten dat we het allemaal wel wisten. Viel dat even tegen toen we in het diepe werden gegooid! Ik kwam op een afdeling terecht die technische kennisondersteuning bood aan applicatiebeheerders, een echte specialistenclub. Dan moet je je als een van de weinige vrouwen staande weten te houden in een mannenwereld, waarbij je alleen die drie maanden theoretische kennis op zak hebt. Dat viel niet mee, maar ik had al snel door dat je die mannen door kennis en inzet te tonen, vrij snel om je vingers kon winden. Zo gezegd, zo gedaan. Na twee jaar had ik me opgewerkt tot één van de twee DB2-specialisten (DB2 is een relationeel database managementsysteem) en werd ik als zodanig betrokken bij de invoering van de euro in het girale verkeer en ook bij de overgang naar het jaar 2000. Twee omvangrijke projecten, waar ik veel van geleerd heb, maar die door de vele uren die ik extra werkte ook een behoorlijke impact op mijn privé-leven hadden.

Met de millenniumkolder nog in mijn kop was ik na vier jaar zwoegen toe aan iets nieuws en ben ik overgestapt naar ICU IT Services, een detacheringsbureau dat door wat oud-collega's was opgezet. Naast detacheringswerkzaamheden kreeg ik daar ook de kans opleidingen te geven en (misschien nog wel leuker) opleidingsmateriaal zelf te schrijven. Mijn eerste opdracht namens ICU was bij Interpay in Leusden. Ik kreeg daar een jaar lang de tijd om drie net

aangenomen schoolverlaters om te scholen tot volwaardige applicatiebeheerders. Toen deze opdracht afgerond was, ben ik bij de automatiseringsafdeling van de Amsterdamse Effectenbeurs gedetacheerd. Hier heb ik me voornamelijk bezig gehouden met de fusie van de effectenbeurzen van Parijs, Brussel en Amsterdam. Eerst heb ik een jaar lang in een project gezeten om de handelsplatformen samen te voegen en vervolgens een jaar lang om de financiële afwikkeling aan het eind van de beursdag in elkaar te integreren. Twee grote projecten waarbij de voortgang niet zo zeer door de technische (on)mogelijkheden werd bepaald, maar meer door de (mis)communicatie tussen de verschillende bedrijfsonderdelen. Bij deze opdracht heb ik naast projectorganisatorische vaardigheden voornamelijk geleerd om om te gaan met de Franse werkmentaliteit en niet te vergeten de Franse taal. Nadat ik mijn steentje had bijgedragen om de verschillende beurzen niet alleen in naam, maar ook qua techniek, te fuseren, bleek ik mezelf overbodig gemaakt te hebben. Het gebruik van het mainframe bij de beurs zou afgebouwd worden, dus mijn opdracht eindigde.

Vervolgens heb ik als gedetacheerde een paar maanden thuis gezeten. De markt was (en is nog steeds) slecht, dus de opdrachten lagen niet voor het oprapen. Veel detacheringsbedrijven hielden het voor gezien, en ook bij ICU werd er flink in het personeelsbestand gesneden. Gelukkig kon ik mijn baan behouden en werd ik vanaf juni dit jaar weer geplaatst bij een nieuwe opdrachtgever. Het afgelopen half jaar heb ik als senior applicatiebeheerder bij Rabobank Nederland gewerkt, op de afdeling Binnenlands betalingsverkeer. Hierbij was ik aan de ene kant verantwoordelijk voor een aantal applicaties op het gebied van outputverstrekking (aankomen rekeningafschriften en dergelijke) en was ik aan de andere kant aangesteld als teamleider. Een leuke, afwisselende opdracht die ik nu, na zes maanden, heb afgerond. Na zeven jaar studeren en vervolgens zeven jaar (zeer afwisselend) werken, ga ik me nu op iets heel nieuws storten, namelijk het moederschap. Ik ben inmiddels met zwangerschapsverlof en wacht vol spanning op wat komen gaat.

Achteraf gezien heb ik, inhoudelijk gezien, weinig gedaan met mijn

studie. Op het praktische vlak had ik wel wat programmeervaardigheid opgedaan. En natuurlijk is de manier van denken die je opdoet tijdens je studie iets waarvan je in je werk veel profijt hebt. Het feit dat in mijn cv staat dat ik gestudeerd heb opent (bij potentiële opdrachtgevers) wel wat deuren, maar ik loop daar niet echt mee te koop. Mijn titel gebruik ik dan ook nooit en collega's weten vaak ook niet dat ik wiskunde gestudeerd heb.

Of ik er dan spijt van heb? Zeker niet! De studie bood mij kansen op de arbeidsmarkt die ik anders nooit had gekregen. Aan mijn studietijd heb ik een leuke vriendenkring over gehouden. Bovendien heb ik goede herinneringen aan de introductiedagen, de studentenflats in Diemen, de wiskundeweekenden en de voorpret van de organisatie ervan, de vakanties met medestudenten, de eindeloze gesprekken op de gangen, het lunchen bij Artis, de badmintonavonden, de strandwandelingen, de mensamaaltijden, het biljarten, nachtenlang mah yong-en, de afstudeer- en promotiefeestjes, de wiskundesinterklaasavonden, mijn stage bij het NLR, en niet te vergeten mijn eigen afstuderen in juni 1996.

Jeske Fonck-van der Linden
jeske.fonck@zonnet.nl